

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

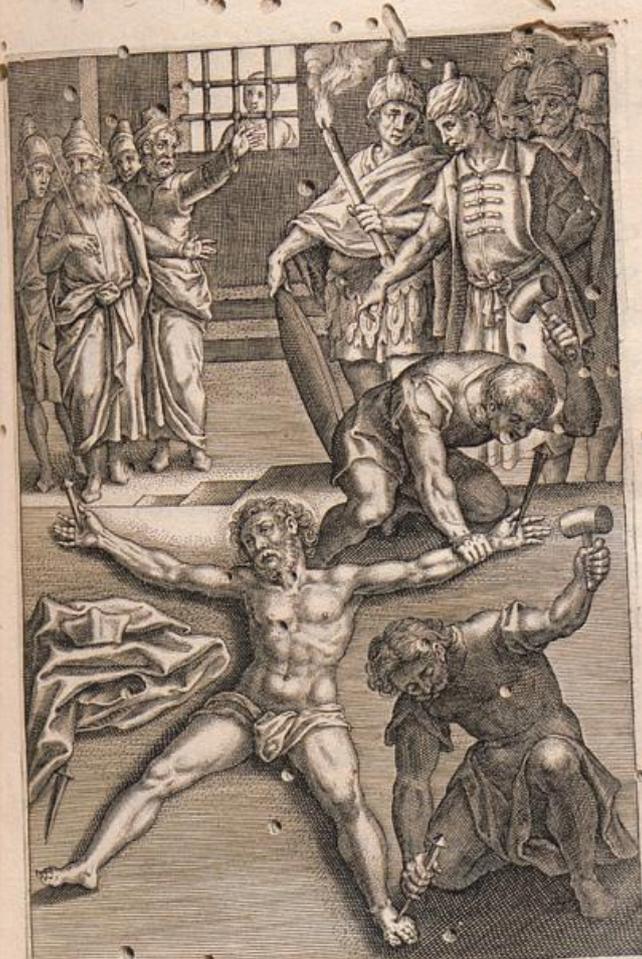
Sacrum Sanctuarium Crucis Et Patientiae Crucifixorum Et Cruciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

Emblematica Imago IX. S. Macarii Patriar. Crucifixi Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

9 *Remigio alarum virtus caua nubila findit:
Nunc age, si potis es, corpora fige solo.*

Quarant
Lucis
S. E. N.
8

EMBLEMATICA IMAGINIS
S. MACARII PATRIAR. CRUCIFIXI
EXPLICATA.

SANCTVS MACARIVS Patriarcha Antio-
chenus iacens in terra, & totus in ea ex-
tensus in crucis formam, clavis affixus
est. Accidit verò, vt terra ipsa clausos à se
reijceret, nec tamen Iudæorum Saracenorumque
MACARIUM crucifigentium ira conquieuit. Affi-
xus terræ MACARIVS, & viuebat, & moriebatur:
& terreo nos corpori innexi, dum mortales sumus,
viuimus simul & morimur: *Omnes morimur, & qua-
si aqua dilabimur: singulis horis, singulis momentis
vitæ iacturam facimus, & lenta morte perimus.*
Ne terræ affixi terræ afficeremur, mortalem vitam
nostram Deus reddidit onerosam. Consonat Chry-
sostomus Homil. 6. ad Antioch. *Ne igitur & nos ter-
ræ affixi, & presentibus inbiantes torpeamus, & futu-
rorum obliuiscamur, vitam Deus nobis fecit laboriosam.*
Constituit in vita mortali crucem, cum scriptum sit: *Iob 5, 7.
Homo nascitur ad laborem, sicut avis ad volatum. Ela-
tus igitur in cruce CHRISTVS, sicut aquila prouocat
ad volandum filios ac pullos suos, vt, relictis rebus*
ter-

Scrius ex
Anonymo
in Aphili.

2. Reg. 14.
15.

Iob 5, 7.
Sympathia
Christi &
Macarij
Artificum
ferenda
mortalis-
tatis.

L

terrenis, superiora h[ab]ere affectent, & more MACARII, iunestæ terræ vitæque mortali renuntient, ad hoc se speculum componentes.

CRUX MACARII, CRUX mortalitatis humanæ.

Crux mortalitatis, instrum[en]tum artis bene viuendi.
Psal. 119, 5

GRaue iugum, crucem magnam imposuit Deus super omnes filios Adæ, quos terreatos & luteos condidit, & terræ simul affixit. Cruci mortalitatis suæ adstrictus gemebundus Dauid ait: *Hæc mihi, quia incolatus meus prolongatus est; habitavi cum habitantibus Cedar, multum incola fuit anima mea.* Hanc eandem crucem Apostolus patiebatur, & exclamabat: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* Optabat Paulus, vt clauis è terra diuisis, facultas sibi auolandi concederetur. Cupiebat dissolui, & esse cum CHRISTO. Cui terra & terrea vita crux est, auolandi fursum inest desiderium, continere se non potest, nec contineri clauis, quò minus mysticus MACARIUS sit, & exclamet: *Quis mihi dabit pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam?* Carnea columba est, nec tamen caro impedit, quò minus in altum volet. Pulchrè Basilius Epist. 166. *Qui namque curis huius vitæ admodum sunt occupati, instar auium carnosarum sunt, quæ frustra alata cum pecudibus detinentur.*

Rom. 7, 24.

Phil. 1, 2.
Excitatio laborantis.

Psal. 47.

Crux

CRUX MACARII, CRUX ægrotantis.

CUM valet homo mortalis, ita super terram ^{Instrumentum artis bene agnoscendi}
 cecidit, ut quasi clavis adstrictus esse videatur. Nequit à rebus terrenis auelli, earum affectionibus alligatus: superuenit ægrotudo, & omnes illos affectus voluptatum, diuitiarum, & honorum, quibus fortiter tenebatur, seponit & abiicit. Iacet in lecto MACARII, qui cum terræ affigeretur, clauos ferreos, quibus constrictus erat, reiecit à se, & se in libertatem afferuit, qui antè captiuus erat. Captiuus ille erat, qui & dicebat: *Adhæsit pavimento anima mea.* ^{Psal. 118, 25.}
 Morbum incurrit: *Non est sanitas in carne mea.* ^{Ex-Psal. 37, 4.}
 pertus liberationem, & à nexibus liber cecinit: *Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.* ^{Psal. 115, 16.} Felix illa ægrotudo est, quæ hominem eximit à vinculis terrenarum rerum. Quæ autem hæc vincula sint, scribit Epist. 39. Augustinus: *Vincula huius mundi spe-ritatem habent veram, iucunditatem falsam; certum dolorem, incertam voluptatem; durum laborem, timidam quietem; rem plenam miserie, speciem beatitudinis inanem.* Graue iugum, & simul vinculum filiorum Adami est: vtrumque tunc præcipue homo experitur, cum lecto affixus ægrotat. Ægrotabat virgo Elisabetha, &, ut eius tradit historia, postulauit enixè à

CHRISTO, vt ab intolerabili vinculo languoris sui misericorditer eam absolueret. Respondit ei CHRISTVS: Cui venio, & absoluo te. Graue iugum mortalitatis humanæ, cum dixerit S. Ambrosius Sermonē 7. in Iob: *Tantis malis hæc vita repleta est, vt comparatione eius mors remedium putetur esse, non pœna.* Quisquis in terra degit, laborat, & ægrôtat, MACARIVM sibi non modo considerandum, sed etiam imitandum proponat. Consideret qualis genitus sit conditionis Adæ filius. *Primus homo de terra terrenus, qualis terrenus, tales & terreni.* quorum singulis comperit illa vox, *Adhæsit pavimento anima mea.* Consideret, qualis euadat is, qui vestigia sequitur venientis de cælo CHRISTI, vt cælestes nos omnes reddat. *Secundus homo de cælo est cælestis: qualis cælestis, tales & cælestes.* Primus ille è cruce auolauit, & in cruce & lecto iacentes ad volandum prouocauit. Cælestis MACARIVS est, qui sursum æger & sanus aspirat, & simul suspirat. MACARIVS imitator CHRISTI est: nos MACARII, sicut & ille CHRISTI, vt nullis nexibus, nullis terrenis vinculis detineri patiamur, quò minus superna affectemus. Præit MACARIVS, & vt illum sequatur patiens morborum & laborum, *cor suum dabit in similitudinem picturæ.*

Excitatio
ægrôtan-
tis.

1. Cor. 15,
47-48.

Psal. 118,
25.

1. Cor. 15,
47-48.

Ecli. 38,
28.

Leuamen laborantis & aegrotantis.

Rex glorioſus nobiſcum in terra manſit, vt Virtus Est
chariſſia.
cū ſacram & cæleſtem percipimus Eucha-
riſtiam, non quæ ſuper terram ſunt, mōre morta-
lium, quæramus, ſed quæ ſuper cælum ſunt, im-
mortalium ritu affectemus: ac proinde facta iam
conſecratione, ſuſtollitur in altum Agnus, qui nos
ad cæleſtia vocat; &, ne deficiamus in via, ſacro
nos confirmat cibo, ad cuius eſum nos omnes mor-
tales excitat. *Venite ad me omnes, qui laboratis, & one-*
rati eſtis, & ego reſciam vos. Mortalem agebat Elias, Matth. 11,
28.
Viaticum.
3. Reg. 19,
4.
cū ſub vmbra iuniperi totus fatigatus ſuccumbe-
ret: verū cū myſticum panem Angelicis mani-
bus miniſtratum guſtaſſet, immemor mortalitatis
humanæ, de terra, in qua iacebat, ſurrexit, nec
quieuit, donec in montem Horeb aſcenderet.

Glorioſum opus Artis Crucis & patientiæ,
Aurea & aureola corona.

Avrū è terra gignitur, & tamen ſuo ſplendo- Honor aliis
artem be-
nè viuendi
di & mo-
riendi.
re refert cæleſtem Solem. Corona digni ſunt
aurea, qui cū è terra ſuam originem ducant, ter-
rena non ſapiunt; ſed ſapiunt illis cæleſtia, cū &
ipſi cæleſtes ſint. *Qualis cæleſtis, tales & cæleſtes.* Cū 1. Cor. 15,
48.
ſint

L 3

ſint

Quartium
Crucis
SINE RI
81

Ioan. 6.
59.Aurelia
mortalitatis.Extrema
verba morientis.Psal. 115,
17.

sint tales non naturæ conditione, sed sublimitate morum, aluntur cibo cælestis dato. *Hic est panis, qui de celo descendit.* Aluntur cælesti epulæ, ut inde vires acquirant ad rumpendos carnis nexus, quibus terræ inuiti affiguntur, semelque soluti ac liberi ad aureas aspirent coronas, quæ sunt in regno celorum laborantibus & ægrotantibus destinata. Sarcina mortalitatis humanæ, martyrium certè durum, sed dignum coronæ vitæ immortalis, qua soluta & libera anima ornabitur. Huius martyrij finem desiderans in extremo agone positus Eugendus Abbas, ac cælestis coronæ avidus, dicebat Monachis: *Parcat vobis omnipotens Deus, qui me tanta inæqualitate constitutum non permittitis corporeis vinculis iam exolui. Et idcirco rogo, si quid seni, si quid paternæ pietati præstatis, ne me retinete diutiùs, sed tandem transire permittatis.* Accedit & Nicolaus Tolentinas, qui assistenti sibi ministro, cum animæ & corporis instaret enodatio, adiurabat: *Vidè ne cesses pronuntiare in aures meas: Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.*

Proferatur nunç in publicum sancti NESTORIS Episcopi exemplum; in quo, tamquam in præclarissimo speculo, fulget imago ferentis mortificationem & morbum.

EM.